

Gálla Edit

Merülés

Szemedben ringott a tenger türkiz-zölden,
Bőrödről sugárzott simogatón a nap;
Elhagytam érted szárazföldem,
Elmerültem veled a víz alatt.

Korallpalotát vártam én,
És kagylókürtöt zengető tritónokat –
Hogy áthatolhat a tenger vízfalán a fény,
Hogy mély ölen gubancos titkokat

Fésülünk, illesztünk törött vallomásokat.
De lent vakság várt, süketség.
A tompa morajt figyeltem, képzelt villanásokat.
Hideg tömeg fogott körül, nem volt segítség

Engedő karodban. A parton
Rekedtek mentségeim, amiket hosszan
Hajtogattam; régi csónakomat akartam,
Megkapaszzkodni rozszant

Fedélzetén, hogy arcod fénykoszorú övezze,
Mellkasodra az élet pecsétjét
Csókolja az ég; hogy a háborgó közegből kievezzek,
Mielőtt legyűr az űr-sötét.

De szétbomlottak kötelékünk
Nyúlós hínárjai,
A sok szétpattanó buborék
Jövönk üres légvárai

Voltak, és saját elemünkbe tértünk vissza
Mind a ketten; te a sötétbe, én a sárba.
Nem lehet már egyikünk se tiszta,
Se hűtlen – csak gyáva, csak árva.

GÁLLA EDIT (1985) Budapesten élő költő. Kötete: *Egy másik életben* (2016).